

komme til i en helt anden Sammenhæng, eller opgive paa et Skøn — for det er altid et Skøn — hans Indtægt under Grænsen. Man sætter saaledes Arbejdsløshedskassen i et umoralsk Dilemma — nemlig det Dilemma, der bringer den samvittighedsfuldeste til at skade de Interesser, som han er sat til at varetage —, og det er et Dilemma af umoralsk Art. Hvad der kan forlanges af Arbejdsløshedskassen, er Loyalitet, Sandhed i Oplysningerne — for saa vidt den kan give Sandheden — og Beredvillighed til at give fuld Oplysning til den, der skal undersøge Kassen. Loyal Administration kan man forlange, det er baade Retsbevidsthedens og Moralitetens Ret, men at forlange det andet er at gaa ud over, hvad man har Ret til at forlange af Mennesker.

Jeg gaar saa over til Spørgsmaalet om Organisationernes Evne til at holde sammen paa deres Medlemmer under de Forhold, som § 5 medfører. Der siger den højtærede Minister: Ingen kastes ud af Kassen, Spørgsmaalet drejer sig kun om, hvorvidt der er Anledning for Staten eller rettere sagt for det offentlige til at give Bidrag til de paagældende velstillede Forsikring. Det er nu ikke saadan, at der gives Bidrag til disse nævnte Menneskers Forsikring i nogen væsentlig Grad. Nej, Staten og det offentlige hjælper de velstillede til at forsikre de mindre velstillede, saadan er Forholdet; og saa er det ud over, hvad selv en solidarisk saagennarbejdet Arbejderbefolkning som den danske kan ventes at gennemføre, naar man siger til Arbejderen: Enten skal du betale et højere Kontingent for dig selv for at blive i Kassen, eller ogsaa maa Kontingentet sættes op over det hele, men ved at være der, hvor du ingen Interesse har af at være, gavner du end ikke — ved at bevirke offentligt Tilskud til Præmien — dine Medmennesker af den Klasse, som du ønsker at gavne. Det er dette, man her kommer og siger til ham, og saa gad jeg nok vide, om dette er egnet til at styrke Organisationernes Hold paa de Medlemmer, som har den største Interesse af at komme ud af Kasserne. Er det paa den Maade, man styrker deres Sammenhold? Nej, § 5 er en Kile lige ind i deres Sammenhold, og da jeg aldeles ikke tror, at det er den højtærede Ministers Hensigt at sætte en saadan Kile derind, vil jeg i Stedet for at debattere Spørgsmaalet om, hvor Grænsen skal være, lægge den højtærede Indenrigsminister indtrængende paa Hjerte først og

fremmest at se paa, om ikke enhver Grænse med Hensyn til Indtægterne er af den Art, at den sætter hele Institutionen i Fare.

Men saa kommer det urimelige, ja det urimeligste af det hele. § 5 kan have et fornuftigt Formaal — et Formaal, jeg ikke billiger, og som jeg aldrig vil gaa med til frivillig, men som man dog kan forstaa, nemlig under Forudsætning af, at det offentliges Tilskud er i Færd med at vokse for højt op, at gøre, hvad der kan gøres, for at begrænse det —, det kan godt være, at den højtærede Minister vil sige, at det ikke har været hans Formaal med denne Paragraf, og det vil jeg heller ikke paastaa om ham, men det er det eneste Formaal, som jeg kunde tænke mig, at § 5 fornuftigvis kunde have —, men saa kommer det urimelige, nemlig at intet Menneske kan garantere de Herrer for, at dette Formaal vil naas, og det kan man ganske logisk komme til ved følgende Ræsonnement. Det er givet, at det Stats- og Kommunitilskud, der bortfalder, forsikringsteknisk maa erstattes. Det kan erstattes paa to Maader: enten maa de bedst stillede betale dobbelt Kontingent for at blive staaende i Kassen — og efter denne Lovs Ikrafttræden bliver det, hvis dens § 5, hvad Gud forbyde, vedtages, endog kun som bidragydende Medlemmer, uden Ret til Understøttelse, og det er selvfølgelig, navnlig det sidste, fuldkommen utænkeligt —, eller ogsaa maa — og det er tænkeligt — Kontingentet sættes op over det hele fra de slettest stillede til de bedst stillede. Der er en lille Chance — den er lille, men den er der — for, at de bedst stillede under de Omstændigheder ikke vil bryde ud en masse. Men en Forhøjelse af Kontingentet over hele Linien vil sige, at saa bliver det forhøjet navnlig nedefter og for de mange, og det vil betyde, da Statens Tilskud til Præmier staar i Forhold til Kontingentet, at Statens og Kommunernes Tilskud med fuld Sandsynlighed ikke vil synke, jeg mener endog — og jeg har spurgt en Forsikringstekniker, som ser lige saadan paa det —, at de har al Chance for at stige. Nej, hvad enten De tager det begrebsmæssigt eller under Hensyn til den nationale Maade, hvorpaa Kasserne er voksede op, eller De tager det forsikringsteknisk, eller De tager det moralsk — De kan tage det, fra hvad Side De vil —, denne § 5 med dens Indtægtsgrænser er af en saadan Art, at jeg indtrængende anmoder Dem om at tage under Overvejelse, om det dog ikke